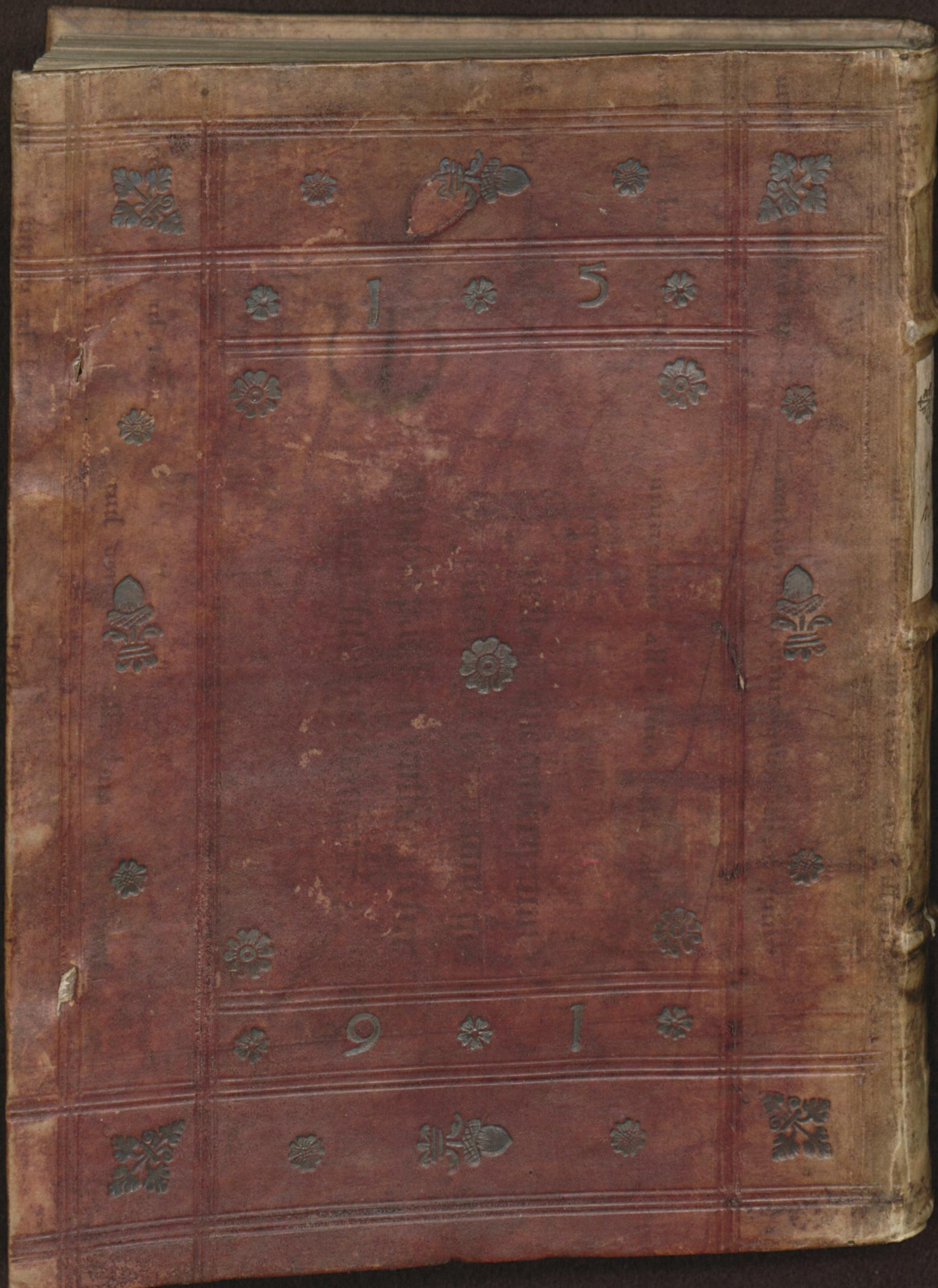
I · V · F

9 · 1

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

45,-197-4°

DA BOX

(LN bis 382)

Henricus Ranzovius transmisit
Jacobo Weſtfeldio.

BIBLIOTHECA REG. HAFNIENSIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Epiſtola conſolatoria

REVERENDI AC CLARISSIMI VIRI DAVIDIS CHYTRAEI SACRAE

Theologiæ Doctoris ac Profeſſoris in Academiâ Roſtochienſi,

ad

GENEROSVM VIRVM HENRICVM RANZOVIVM, Regium in ducatibus Holſatiæ Vicarium, &c. de immaturo obitu filij Caij, viriliter ferendo

cum

Eiuſdem H. R. Reſponſoriâ

Quæ præter Theologica etiam Philoſophica exhibet teſtimonia.

QVIBVS ADIECTÆ SVNT PRÆNOMINATI H.R. SACELLI NOVI, SARCOPHAGI LAPIDEI, & monumenti marmorei Itzehoæ erecti inſcriptiones aliquot, cum nonnullis aliis de fragilitate vitæ humanæ epigrammatibus.

LIPSIÆ,

ANNO M. D. XCI.

Jacob Ulfeldt [illegible]
singulari [illegible]
Henric[illegible]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

CONSOLATORIA DAVIDIS CHYTRÆI AD Henricum Ranzouium.

S. D.

NOBILIS & Magnifice Heros, patrone colende, Poſteaquam de nobiliſſimi generis ac ingenij iuuene, ſenilem prudentiam & virtutis maturitatem, ante annos adepto, filio tuo, CAIO, ſuperioribus diebus ex hac vitâ euocato, intellexi: ad officium pietatis & gratitudinis, Domino & patrono de me optime merito debitæ, pertinere iudicaui, συμπάθειαν *meam & doloris ac mœſtitiæ ſocietatem, tali tempore declarare. Vult enim Deus nos aduerſis amicorum & patronorum caſibus vero mœrore affici, & ſimul de*

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

communi naturæ noſtræ infirmitate, de cauſis ingentium miſeriarum & mortis humanæ & de fontibus conſolationum, quos Deus monſtrauit, cogitare. Magnum quidem & acerbum vulnus præpropera & immatura mors talium liberorum cordi noſtro infligit, in quibus Ingenium cœleſte ſuis velocius annis ſurgit, & ante annos animumq́ue gerit, curasq́ue viriles: qui virtute & induſtriâ ſingulari exculti ac politi, iam patriæ ſuæ & Regibus ac principibus, patriæ Dominis, cum laude ſeruire cœperant: & quos, ſi diutius vixiſſent, magno reipublicæ & ſuis præſidio & ornamento futuros, ſpes erat. Sed non caſu fortuito, nec cauſis ſecundis tantum naſci & occidere homines, vt pulcherrimi arborum & herbarum flores hoc anni tempore ſubito defluunt ac pereunt, vel vt poma, alia matura, alia ante maturitatem, decidunt, Sed certo Dei patris cœleſtis conſilio & voluntate, certa vitæ ſpacia, alijs longiora, alijs breuiora tribui ſcimus. Definiti enim dies hominis ſunt, vt vox diuina inquit, Numerus menſium illius penes te Deus eſt,

conſtituiſti terminos eius, qui præteriri non poterunt. Etſi autem cauſas diuini conſilij, optima quæq; prius à nobis auferentis, & impleri numeris deteriora ſuis permittentis, omnes perſpicere non poſſumus: tamen cum omnibus hominibus ſtatutum ſit ſemel mori: multis calamitatibus & periculis tempeſtiuè morientes præripi, non ſolùm exempla plurimorum, fortunâ, potentiâ, dignitate, florentium, Pompeij, Ciceronis, Crœſi, Polycratis, Valeriani Cæſaris, &c. quibus diutius vixiſſe nocuit; verùm etiam cœleſtia oracula confirmant. Et vno veluti faſce, Seneca, mortis tempeſtiuæ commoda complectens, exclamat; O ignaros malorum ſuorum, quibus non mors, vt optimum naturæ inuentum, laudatur; quæ ſiue felicitatem includit: ſiue calamitatem repellit, ſiue ſatietatem aut laſſitudinem ſenis terminat: ſiue IVVENILE AEVVM, DVM MELIORA SPERANTVR IN FLORE deducit: ſiue pueritiã ante duriores gradus reuocat: Omnibus finis: multis remedium, quibuſdam votum:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

de nullis melius merita, quam de ijs ad quos venit, antequam inuocaretur. Floruit Filius tuus, ingenij ſagacitate & prudentia ſenili: ſingulari in rebus agendis dexteritate ac induſtria; morum grauitate, & victore omnium voluptatum animo, plane anhuc juuenis. Iam quicquid ad ſummum peruenit, ad exitum properat, ait idem Seneca; Eripit ſe aufertq; ex oculis perfecta virtus, nec vltimum tempus expectant, quæ in primo maturuerunt. Ignis quò clarior fulſit eò citius extinguitur. Sic ingenia, quò illuſtriora, eò breuiora ſunt, vt de Marcello adoleſcente, Auguſti ſororis filio, Virgilius cecinit, Oſtendent terris hunc tantum fata, nec vltra eſſe ſinent. Auguſtus ipſe viuum & vnicum ferè inter reges, Ariſtotelicæ beatitudinis, cum excellenti ſapientia virtute & felicitate, cætera etiam fortunæ bona coniuncta habentis, exemplum; duos nepotes ſuos Caium & Lucium, in quibus ſpem generis & imperij præcipuam collocârat, amiſit. M. Cato, ille ſapiens & ſenex, filium prætorium, virum optimum & virtute præſtantem,

terræ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

terræ ſe mandaſſe refert, cum contrà ſibi ab illo parentari decuiſſet. Paulus AEmylius ille, qui Perſeum Macedoniæ regem, à ſe captum, in triumpho duxit, cum ex quatuor filijs, duos adoptandos, in Scipionum & Fabiorum familiam dediſſet; duos ſuperſtites, illis ipſis triumphi diebus ante ſe ex hac vita migrare vidit.

Hæc cum ſummis iſtis Imperij Romani luminibus, & alijs, Principibus & priuatis, in Eccleſia Dei euenerint; iniuſtum eſſet à nobis ſimilia onera recuſari, præſertim cum Deum ſapienti & grauiſſimo conſilio, noſtræ potiſſimum vtilitatis & ſalutis cauſa, nos morbis & noſtrorum morte, & alijs aduerſis caſibus interdum exercere ſciamus, vt timor DEI, fides, inuocatio noſtra, patientia, & cæteræ virtutes, quæ rebus omnibus ad voluntatem fluentibus, languidiores fiunt, & paulatim prorſus exſtinguuntur; per crucem & calamitates in nobis explorentur, exerceantur, creſcant & confirmentur.

Verè

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Verè enim Demetrius, vitam ſecuram & ſine vllis fortunæ incurſionibus, Mare mortuum appellat, quod nullis ventorum flatibus, vt cætera agitetur, nihil habere ad quod exciteris, ad quod te concites, cuius denunciatione & incurſu firmitatem animi tui tentes, vt Attalus etiam, Stoicæ diſciplinæ Philoſophus, dixit, malle ſe, vt eum fortuna in caſtris ſuis, quam in delicijs habeat. Sed noſtræ potius Philoſophiæ principis Chriſti teſtimonijs vtamur, qui omnis doloris ac ærumnarum expertes, pro ſpurijs & nothis, non pro filijs à Deo haberi oſtendit. Quis enim eſt filius, quem non erudit ſubinde & caſtigat pater.

Quod igitur, te quoq;, non Ariſtotelica ſolum felicitate vt de Auguſto Cæſare paulo ante dixi, ſapientiâ, virtute, doctrinâ, ſplendore, gloriâ, flore liberorum, opibus, latifundijs, plena autoritatis & dignitatis ſenectâ vigentem: ſed etiam poſt mortem, ſecuturam beatitudinem in cœlis æternam expectantem: ſubinde mortalitatis & fragilitatis humanæ Deus tuorum funeribus & alijs

alijs rebus incommodis admonet, beneuolentiam Dei erga te paternam, hac quoq; in parte agnoſces, nec voluntati Dei vehementius repugnabis.

Cumq; cariſsimus filius tuus, in vera agnitione & inuocatione filij Dei Domini noſtri Ieſu Chriſti deceſſerit: certò ſtatuimus, eum in æterna cum Deo & Eccleſiâ cœleſti conſuetudine, conſecutum eſſe æterna cum Chriſto gaudia, & lætari, ſe miſerijs ærumnoſæ huius vitæ mortalis perfunctum eſſe, & nunc coràm frui conſpectu & voce filij Dei & clariſsimorum regum Dauidis, Ioſiæ, Conſtantini, Caroli I. Chriſtiani III. Friderici II. & nobiliſsimi Herois, Ioannis Ranzouij, aui paterni & fratrum qui eum præceſſerunt; & tuam ac nobiliſsimæ matris & fratrum, ſororumq; ſuperſtitum ſalutem DEO commendare.

Quod ſi in Chriſtum credimus, & fidem verbis ac promiſsis eius habemus (inquit D. Cyprianus) cur non cum Chriſto futuri & de Domini pollicitatione ſecuri, ad Chriſtum, cum quo

victuri & ſemper regnaturi ſumus, læta ſecuritate venimus? Quis non ad meliora feſtinet? Iam terrenis cœleſtia, & magna paruis & caducis æterna ſuccedunt. Quis hic anxietatis & ſollicitudinis locus eſt? quis inter hæc trepidus & mæſtus eſt, niſi cui ſpes & fides deeſt. Eius eſt enim mortem timere, qui ad Chriſtum nolit ire; eius eſt nolle ad Chriſtum ire, qui ſe non credit cum Chriſto regnare. Et paulò poſt: Non igitur ſunt lugendi fratres & liberi noſtri, acerſione dominicâ de ſeculo liberati: Cum ſciamus, non eos amitti ſed præmitti; recedentes præcedere: vt proficiſcentes & nauigantes, deſiderari eos debere, non plangi: nec accipiendas hic eſſe atras veſtes, quando illi ibi indumenta alba iam ſumſerint.

Non dubito autem, te, vniuerſam Eccleſiæ doctrinam, & hunc præcipuè portum vitæ ac ſalutis æternæ, in quem filius tuus tempeſtiuo curſu iam peruenit, intuentem, & hæc, quæ commemoraui omnia & alia dolorum remedia cogitantem, mediocriter in Dei voluntate adquieſcere

& mœ-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

& mœſtitiæ repugnare. Exſiſtimaui tamen ad officium patrono & amico de ſe optimè merito pertinere tali tempore, aliquam communis mœſtitiæ & luctus ſignificationem oſtendere. Quod, te, tali ſapientiâ & bonitate virum non aſpernari, confido. DEVM æternum Patrem Domini noſtri Ieſu Chriſti, fontem omnis conſolationis & vitæ præſentis ac æternæ, ardentibus votis precor, vt tibi, & nobiliſsimæ coniugi tuæ, vires animi & corporis confirmet, & vitam ad multorum hominum & Reipublicæ ſalutem proroget, & vniuerſam familiam veſtram incolumem & florentem perpetuò ſeruet. Datæ Roſtochij Cal. Maij, Anno Ch. 1591.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

RESPONSORIA HENRICI RANZOVII

ad

Conſolatoriam, D. Dauidis Chytræi.

LIteras tuas Chriſtianæ pietatis & humani officij pleniſsimas, Reuerende ac Clariſsime Vir, quibus me de immaturo filij mei CAij Ranzouij, in ipſo æuj flore exſtinctj, obitu conſolaris: accepi cupidè, & ſpe bonâ, operam in id à te collocatam eſſe, vt meum ſedare ſtuderes obortum dolorẽ: Legi, hoc ipſo fructu efficacj percepto. Non ſolum enim egregiam multorum clariſsimorum virorum, qui parem mecum experti ſunt amiſsis liberis fortunam continebant enumerationem: Sed etiam ex ipſis ſacris literis, veriſsimis nempè conſolationum fontibus, certa remedia proponebant. Quo factum eſt, vt dolorem ac luctum ex hoc triſti caſu contractum non parum leuarj atq; lenirj deprehenderim.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

henderim. Quocirca pro hoc officij genere gratias tibj habeo quam maximas.

Equidem, ingenuè faterj cogor: me legiſſe conſolationes philoſophicas, cùm eam quam libellus M. T. Ciceronis, de luctu minuendo, in quo ſeipſum de morte filiæ conſolarj conatur, exhibet: tùm alteram quam olim Iacobus Sadoletus, initiò Apôſtolicus cubicularius, poſtea Cardinalis ad Iohannem Camerarium Dalburgicum Epiſcopum VVormatienſem, & quondam Maximilianj I. Imperatoris Conſiliarium de obitu matris Româ ſcripſit: Meditationes item in aduerſis quæ Authore Ioachimo Camerario Papebergenſi exſtant Occurrerunt adhæc magnorum virorum tàm Græcorum quàm Romanorum atq; etiam domeſticorum exempla innumera quæ ad animi firmitudinem comparandam valent.

Anno Ch. 1502.

Pericles enim, amiſsis duobus filijs, coronatus nihilominus in concione diſſeruit.

Xenophon ſacrificans, cum audiret filium fortiter dimicantē occubuiſſe: depoſuerat quidem coronam, eandem tamen continuò capiti iterum repoſuit.

Anaxagoram, cum ei mors filij renunciare-

tur nihil aliud dixiſſe ferunt, quam genuiſſe ſe illum mortalem.

Demoſthenes orator ille inſignis, amiſsâ filiâ vnicâ, ſeptimo die indutus albis veſtibus coronatuſq; in publicum proceſsit.

Rex Antigonus auditâ filij Alcyonej, magno animo dimicantis, & medijs in hoſtibus occumbentis morte, nihil aliud dixit, quàm tardius, ô filj, audacter in hoſtem impetum faciendo, meâ opinione cecidiſti.

Quintus Martius Romanorum Rex, cum vnicum filium amiſiſſet, eo ipſo die, quo filij rogum ſpectarat, curiam ingreſſus ſenatum conuocauit.

Harpagus Medus, cum filius interfectus ipſi inter epulas iuſſu Regis ſuj Aſtyagis proponeretur, nihil perterritus, quidquid Regi placeret, ſibi non diſplicere innuit.

Prexaſpes morientis filij, cum Cambyſes iaculo eum tranſuerberaſſet, ſine inditio doloris ſpectator fuit.

Lucius Paulus prætereà duos filios ſpacio ſeptem dierum: Lucius Bibulus totidem filios, ab Ægyptio milite crudeliſsimè necatos: Publ.

Craſſus

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Craſſus in conſpectu ſuo filium: D. Iulius vnicam filiam: Diuus Auguſtus liberos & nepotes, quorum & tu, mi Chytræe, mentionem facis, & omnium ſuorum Cæſarum turbam: Q. Fabius Maximus vno die vxorem & matrem, filium etiam paulò pòſt Conſularem amiſit.

Ex his quiſq; ſuorum interitum infracto animo tuliſſe proditum eſt.

Recens etiam duo illi Nobiles Holſati, Petrus Dominus in Troieburg, ac Dethleuus Dominus in Kletkamp, Ranzouij, ambo gentiles & agnati mei chariſsimi, poſtquam vnius annj ſpatio, patriâ procul, vitâ exceſsiſſe vnicum ſuum filium vterq; cognouit: mirum in tam acerbo caſu, quàm viros Chriſtianos & â nobilitate fortitudineq; Cimbrorum veterum haud alienos ſe præſtiterunt: Petrus inprimis, qui vt ætate, ita animj præſentiâ & firmitate Dethleuum ſuperauit.

His exemplis omnibus non parum â ſollicitudine me abduci ſentio: præſertim hoc etiam conſiderato: mala, quæ nec vitarj nec humanis viribus auertj poſſunt, ferenda eſſe toleranter.

Verum-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Verumtamen nihil magis me conſolatur quam ſpes & fiducia, quã de reſurrectione mortuorum, immortalitate animæ ac vitâ æternà certam concepi, de illâ ex verbo diuinitus patefacto edoctus: Secundum quod in ſacris literis expoſita exempla Patriarcharum, Abrahamj & Iacobi, Regis Dauidis, Iobi, & aliorum ſanctorum intuenda & imitanda, quatenus mea hoc fert tenuitas, ſpiritu diuino ſuffulta, mihi propono. Vel vnus Apoſtoli locus in prioris Epiſtolæ ad Corinthios XV. Capite, ſæpè à me relecto, cui non eximat omnem dubitationẽ, de futurâ piè defunctorum glorioſæ reſuſcitatione? Diſſerit de hac luculenter & prolixè D. Paulus diſertè docens: Quomodo & quali corpore reſurgent defunctj, & prodibunt vitæ reſtitutj: afferens imaginem & experimentum vulgò cognitum, de ſemine, quod non viuificatur niſi emortuum fuerit: Et cui DEVS dat corpus ſicuti voluit: & vnicuiq; ſeminum proprium corpus. Quam partem Apoſtolicj typi venuſtiſsimè illuſtrat Tertullianus in libro de reſurr. carnis. Seritur ſolummodò granum inquit, ſine folliculi veſte, ſine fundamento ſpicæ, ſine nutrimento ariſtæ, ſine ſuperbiâ culmj: Exurgit autem copiâ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

piâ generatum, compagine ædificatum, ordine ſtructum, cultu munitum, & vſquequaq; veſtitum. Hæc ſunt ej corpus à Deo aliud, in quod non abolitione ſed ampliatione mutatur. Hæc ille.

Ad quem etiam modum noſtra hæc corpora terræ mandata & corrupta, reſurgent in potentiâ, οὐ ψυχικὰ, ἀλλὰ πνευματικά. Planè enim & ſignificanter τὸ φθαρτὸν τοῦτο ait D. Paulus: Quæ verba Theodoretus ſuo quodam dialogo inſigniter vrget & ponderat ſic ſcribens: ὁρᾷς τὴν ἀκρίβειαν τὸ θνητὸν τοῦτο, ἔδειξε δεικτικῶς, ἵνα μὴ ἄλλης νομίσῃς σαρκὸς ἀνάστασιν. Quod ita interpretarj conatj ſumus: Vides accuratam expreſsionem, Mortale hoc, quaſi digito extenſo monſtrauit, ne putes alterius carnis (præter hanc quam circumfers) reſurrectionem.

Quid prohibet? inter alia argumenta neutiquam dubia, quæ confirmant perſuaſionem piorũ animis altè infixam de redituro aliquando in corpora emortua vitæ ſenſu: quo minus huic quoque conſiderationj aliquid tribuatur. Compertum habeo, corpora humana iamdudum exſtincta, exſanguia, omniq; vitalj ſpiritu carentia, etiam poſt longum temporis interual-

lum eundem ſubire ac ſtillare ſanguinem. Libet eius rej duo exempla certò cognita hoc loco commemorare.

Vnum factum recordor Chriſtiernum II. eius nominis Regem Daniæ mihi narrare. Aulicorum ſuorũ quidam, tempore veſpertino cum lis inter eos exorta eſſet, luminaribus exſtinctis, ſtricto pugione interemptus eſt in conclauj: in quo tunc temporis præter Regium curſorem, adhuc vndecim aut duodecim aulicj nobiles conuenerant. Cum autem de cædis authore non conſtaret ac nobiles culpam in curſorẽ conferrent: Rex vero curſorem, quem ſingularj fauore complectebatur, exſiſtimaret extra noxiam eſſe, & nobiles contra curſorem cónſpiraſſe: omnes in conclauj dicto congregatos ſimul cuſtodiæ tradi, ac prope corpus interfecti ſiſti, ſinguloſq; manum dexteram nudo illius pectorj admouere, ac iurato ſe purgare coëgit, quòd extra culpam patratæ cædis eſſent conſtitutj. Id cum à nobilibus ordine fieret: corpus occiſi nullum ſignum emanantis cruoris edidit. Acceſsit tandem curſor admiſsj ſceleris conſcius: Hic mortuj pedes primùm doloſè deoſculatus eſt, vt eum hac ratione ob commiſſam cædem placaret:

deinde

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

deinde vero manu ad exanime pectus defuncti applicatâ, ſtatim ſanguis tàm ex vulnere, quàm ex naribus cadaueris magna copià erupit, neciſ-q́ue authorem oſtendit. Curſor huiuſmodj ſanguinis inditio conuictus, conſcientiaq́ʒ ſceleris adactus, facinus confitetur. Proinde mandato Regis capitis ſupplicio ſtatim eſt affectus.

Idem factum Illuſtriſs. Dux Megapolenſis Vdalricus Sophiæ Danorum Reginæ pater Regem Chriſtiernum commemorantem audiuit, quod tibi percontantj oportunè opinor exponet. Quin & hodierno die viuunt nonnulli Nobiles qui de hac cæde fuerunt accuſatj. Poſt hæc Chriſtiernus eum modum explorandj cædium authores in toto ſuo regno obſeruarj paſſus eſt. Teſtarj videtur de conſimilj admirando inditio reorum homicidij dictum Geneſis 4. Clamauit vox ſanguinis fratris tuj de terra, &c.

Addam exemplum alterum, quod patris mej tempore Itzehoæ accidit. Quidam viatorj in itinere interfecto, quod de latrocinij authore non conſtaret, manus reſecta, ac in carcere Senatus Itzehoenſis ex tigno in fumo ſuſpenſa eſt. Tandem cum fortè fortunâ, poſt decem annorum interuallum, author cædis in eam domum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

ſe recepiſſet; manus iamdudum exſanguis & arida, ſanguinem ex alto in menſam ſubiectam ſtillare cepit. Ex quo coniectura facta eſt, hominem latrocinij reum exſiſtere. Carnifex viſa ſenatui indicat: Hic homine in vincula coniecto, patrem meum accerſit: Latro, eo præſente, euidens iudicium diuinum agnoſcens, cædemque ante multos annos à ſe perpetratam affirmans, iuſtam ſceleris pœnam, quam ſibi infligi vltrò petijt, perſoluit.

Huiuſmodi exempla ego cum multis alijs in hiſce alijsque regionibus aliquando adhibitus, emergentibus eius generis caſibus obſeruauj, quæ ſcio verè ita ſe habere. Nec dubito, quin tu quoq; eadem Roſtochij obſeruaris.

Vidimus etiam corpora mortua interdum emittere ſanguinem, proximis cognatis ad ea accedentibus. Iam, vt iterum dicam, quid vetat? præter luculenta reſuſcitationis mortuorum teſtimonia ſacra hæc quoq; expoſita, inter alia illuſtria reſurrectionis veſtigia, quæ Deus impreſsit toti rerum naturæ, aſſumere atq; indè colligere: Si in corpus mortuum, quod omnis ſenſus & ſanguinis expers, & iamdudum aræfactum eſt ſanguinem redire ac inde emanare

cerni-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

cernimus: Si luna ſingulis menſibus lumen amiſſum recipit: Si appetente vere terra reducit gramina; flores fruges: Si arbores frondibus floribus, fructibus veſtiuntur: Si inſectis frigore hyberno exſtinctis vigor & vita reſtituitur: Si Phœnix ex flammâ & cineribus, vt dicunt, renaſcitur: Nam perit vt viuat, ſe tamen ipſa creat, Æternam vitam mortis adepta bono, &c.

Profectò in dubium vocari nequit, corpora humana ad vitam æternam diuinitus quoq; reſuſcitarj, cumq; animâ iterum copularj poſſe.

Quâ quidem ſpe ac fiduciâ ſecuturæ alterius vitæ beatæ, niſi me erexiſſem: & cogitaſſem vnicuiq; certum vitæ terminũ præfinitum eſſe à Deo quem præterire nemini liceat: ac Deo nos ex hac ſtatione euocantj parendum eſſe: Iamdudum perturbationj animj atq; dolori ſuccubuiſſem, & cum Cicerone dixiſſem: Cedo & manum tollo: quod ipſum tamen virum grauem haud decuit. Non enim paucæ, nec exiguæ aduerſitates ex frequentiâ funerum, intra aliquot annorum ſpatium me exercuerunt. Nam non ſolùm parentes meos, & fratrem vnicum Paulum, ſororemq́; vnam, me iuniores: Sed etiam præter filiam, quatuor filios amiſi: quo-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

rum duo eô ætatis proceſſerant, vt tum Regibus ac Principibus operam ſuam vtiliter iam nauare: tùm etiam mihi ætate confecto, meiſque præſidio ac ornamento eſſe potuerint: ac maiore quidem, Si Deus opt. Max. longiorem huius vitæ vſuram ipſis conceſsiſſet, vt interim ſilentio prætercam fratris filios, ac meos nepotes cum neptibus ſubindè mihi ereptos? atq; inter neptes ante paucos menſes Idam ex filiâ Elyſabethâ natam. Præmatura etiam mors Sereniſs. Regis Daniæ; Friderici II. me ſummoperè commouit, magnamq; mihj luctus acerbitatem attulit. At hunc filij Caij caſum, quod nouiſsimus eſſet, præ reliquis omnibus grauius aliquantulum tulj: Hic enim debitâ obedientiâ promptiſſimoq; obſequio, æquè ac cæterj liberj, me ſingulariter coluit. Acceſsit quod Reuerendiſs. ac Illuſtriſs. Archiepiſcopus Bremenſis Iohannes Adolphus, Dominus meus clementiſsimus, decreto ſtipendio honeſto, ipſum in collegium Conſiliariorum Holſatiæ aſciuerat, præfecturamq; arcis Gottorpienſis amplisſimâ ipſi commiſerat: & quod meo & materno conſilio nuptias cum lectiſsimâ & pudiciſsimâ filiâ Theodoricj Blomij, iam ipſi deſponſatâ, breui cele-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

braturus erat. Quo ex felicj rerum ſucceſſu, in hac ſenili meâ ætate, non parum ſubſidij ac ſolatij, maioremq́ amicorum & affinium numerum mihi eram pollicitus. Sed Deo aliter viſum eſt. Acquieſcendum igitur, iuxta exemplum Iobi: Et Deo accepta reuerenda εὐτεκνίας; cujus hoc præcipuum beneficium interpretor, quod ſe, donec eſſent ſuperſtites liberj, morigeros declararunt parenti vtriq;. Quocirca illis corporalis vitæ munere perfunctis, diuinæ voluntatj minimè eſſe refragandum duxi.

Huius meæ erga Deum ſubiectionis, & præſentis animj, teſtimonium complures qui Caio filio morientj mecum vnâ adfuerunt, abundè ſatis ſunt præbiturj. Viderunt enim non paucj, flexis genibus & vero cordis affectu Deo immortali animam illius me cõmendare; & oculos placidè conſopitj proprijs manibus claudere. Plures fuerunt αὐτόπται, quod ab adminiſtratione Regiorum negotiorum, quibus proximum triduum ab obitu filij conſumptum eſt, in præſentia Sereniſsimæ Reginæ Daniæ & quibus magna omnium admiratione Segebergæ interfuj, me auocarj paſſus nõ fuerim: Sed ſingularẽ adhibuerim animj præſentiam ac in rebus gerendis de ſtudio priſtinj illius mej conſtantiſq; moris remiſerim nihil.

Cum

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Cum funus Bredenbergâ Itzehoam vicinum in oppidum deduceretur, Legatis Reginæ Daniæ, & Archiepiſcopi Bremenſis atq; Antiſtitis Lubecenſis, qui ad cohoneſtandam pompam funebrem miſsi erant, propinquis itidem, gentilibus & amicis meis, ob commodatam præſentiam ſuam, conſueto orationis filo, in cœmiterio ipſe gratias publicè egi. Pleroſq; conſimilibus caſibus conflictantes, ſæpenumero ita occupare dolorem cernimus: vt & vox ipſis intercipiatur, & inter ſingultus atq; ſuſpiria materia ſermonis ægrè ſuppetat. Concionj inſuper & exſequijs funebribus interfuj: & exuuias in auitum monumentũ ſine animj commotione ſingulari in præſentiâ meâ deponj curauj. Omninò itâ faciendum fuit, niſi mej diſsimilimum me perhibere: & ab eius generis ſubiectionibus, quas, mi Chytræe, præclaras tua Epiſtola es complexus abhorrentem, vniuerſis me præbere voluiſſem conſpiciendum. Quapropter vt ita me comparare poſſem: multiplicj conſolatione animum triſtitiâ affectum non tantum obfirmauj: Verumetiam mecum mente volutauj: Huius corporis compage ſoluto mihi ad filium Caium (cui vt parentibus, fratri, ſorori & filio

Theodo-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Theodorico, oculos propria manu compreſsi, poſt ſumptam ſacram Euchariſtiam, & pia recordatione meritorum filij Dei ſpiritu exhalato) paulò poſt emigrandum eſſe: ac poſt hanc omnibus hominibus communiter propoſitã mortem, nos tandem ſimul cum illo bonis omnibus circumfluente, cœleſtium Angelorum & beatorum cœtu; coniunctos, vitam perpetuam rurſus eſſe adepturos: ac beatæ immortalitatis compotes, iucundiſsimo conſpectu auguſtiſsimæ diuinitatis in æternam perfruituros inter cœleſtes æternitatem, quam nulla temporis circumſcriptio metietur.

Atq; ſic licet mœſtj & moleſtijs infinitis confectj, ex ordine hoſpitio exceſsimus: lætos tamen & recreatos in cœleſtj patria, corpore & animo ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ rurſus eſſe conuenturos.

Quod ipſum complexus ſum, & ad poſteritatem teſtatus, ſequenti inſcriptione, qua Sacellum in monumentum & conditorium patris matris, filij mei Caij, & poſterorum, Itzehoæ de integro ædificatum, exornauj: vt is etiam locus conſolationis aliquid mihi adderet, quem pia affectione in religioſum conuertj.

Reſtat, vt tres etiamnum ſuperſtites filios, ac

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

quatuor filias, cum 20. nepotibus ac neptibus, Deo clementiſsimo incolumes ſeruandos & gubernandos vt ſint ſalutaria organa, ſibi, & alijs ardentibus votis aſsiduè commendem.

Tu quoq; longùm vale, Mi Chytræe, bono eccleſiæ & ſtudioſorum eruditionis vſibus: Cuius vel vnicæ ſuauitas vitam propter ingruentes varias moleſtias alioquin ingratam, reddit vtrique noſtrûm iucundam. Datæ in arce
meâ Bredenbergâ Calendis Iunij,
Anno Chriſti
1591.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

INSCRIPTIO SACELLI

Itzohoenſis de integro ab Henrico Ranzouio conſtructi.

EGO Henricus Ranzouius, trium Daniæ Regum in Ducatibus Vicarius ex vnanimi Dom. Abbatiſſæ Catharinæ Alefeldiæ, & conſulum vrbis Itzohoæ, ac templi ibidem D. Laurentij Curatorum conſenſu, Quibus ad ædificationem eiuſdem 470. tetradrachmas dedi, anno à partu ſemper virginis M. D. XCI. Ætatis verò meæ L X V I. hanc ædiculam ſeu Sacellum exſtrui, Deoq́ Trino ac vno dedicari ac conſecrari feci, inq; illud ex auitâ jam penitus repletâ & nimis anguſtâ cryptâ, Patris, matris, & filij Caij corpora transferri curaui, vt eſſet tam mei ipſius, conjugiſq; Chriſtinæ ab Hallen vnicè chariſsimæ & poſterorum, quàm vtriuſq; parentis & filij conditorium commune. Cum quibus etſi nunc non queo loqui: Tamen à morte inuícem oſſa miſcebimus noſtra & quemadmodum in terris viximus vitam mortalẽ, ſic in cœlis iterum reſuſcitati, viuemus æternitatẽ æternam.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

INSCRIPTIO SARCOPHAGI, QVEM IDEM H. RAN. mortalitatis memor ex ſolido lapide excauari & in prænominati conditorij medio, ad ſe in eo ſepeliendum poni curauit.

IN hoc Sarcophago conditus eſt Henricus Ranzouius, Iohannis filius, Henrici nepos, Bredonis pronepos, Caij abnepos, Regis Daniæ Chriſtiani III. Friderici II. & Chriſtiani IIII. olim vices in Ducatibus Sleſuicenſi, Holſatiæ & Dithmarſiæ gerens, præfectus arcis Segbergenſis, Dominus in Bredenbergk, Ranzou, Ranzouisholm, Nutſchou, Melbeck, &c. qui vixit annos ---- mortuus anno -----

איוב יט

וַאֲנִי יָדַעְתִּי גֹּאֲלִי חָי וְאַחֲרוֹן עַל־עָפָר יָקוּם

Condidit Henricus monumentum hoc nomine Ranzo,
Pro ſe, proq; ſuæ poſteritate domus.

HEN-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

HENRICVS RANZOVIVS Vicarius Regius ad imitationem Pontani de ſuo Sarcophago.

VIuus lapideum hunc mihi paraui lectulum,
In quo iacerem mortuus.
Noli obſecro me mortuum laceſſere,
Qui viuus obfui nemini.
HENRICVS ille namq; ſum RANZOVIVS
Regis Dani VICARIVS.
Quem plurimum plures amarunt Principes,
Suiq; paſsim ſubditi.
Quem docti honeſtarunt viri, cumq; improbis
Laude cumulauerunt probi.
Nunc, HOSPES, ecquis ſim aut mage fuerim, tenes:
Veruntamen qui tu ſies,
Non cognitum eſt mihi, igitur vt teipſum benè
Noſcas rogo. His longum VALE.

SYMBOLVM HENRICI RANZOVII.

Mors huius vitæ, æternæ vitæ natalis:
cum ſigno Cranij.

Grana velut putrefacta nouas meditantur ariſtas,
Corpus ſic gignent oſſa ſepulta nouum.
Nempe ex interitu fluit inſtauratio noſtri,
Principiumq; boni finis acerbus habet.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Huius Ranzouij Symboli æquipollentia.

MOrs vitæ principium.
Interitus inſtaurat.
Corruptio generat.
Finis præteriti, principium futuri.
Victus morere.
Miſeria felicitatem parit.
τὸ παρὸν οὐδὲν τοῦ μέλλον ἅπαντα.
Futura præſentia non videbunt, ſed præſentia futura.
Induuiæ exuuiarum non erunt memores
πάντα παλαιὰ νέα.
Quæ omnia abſq; Chriſto rationi erunt aut abſurda aut para-
doxa.

Prudentius.

Mors hæc reparatio vitæ eſt.

D. Bernhardus.

Mors piorum eſt finis malorum & janua ad vitam.

Aliud, D. Pauli ab Eitzen.

Viuentes morimur, morientes viuimus, ergo
Viue memor mortis, mortemq; paueſcere noli.
Vita malis plena eſt, pia mors, pretioſa quies,
Vitam mors ſequitur, ſed mortem vita beata,
Mors nobis lucrum, quia vita eſt Chriſtus Ieſus.

Aliud.

Securus moritur qui ſcit ſe morte renaſci
Non ea mors dici ſed noua vita poteſt.

INSCRI-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

INSCRIPTIO MARMOREI eiuſdem H. R. monumenti.

HENricus Ranzouius Ducatuum Regiorum in Holſatiâ Præſidens & Gubernator, præter reliqua parentibus, filijs & filiabus, erecta monumenta, etiam ſingulare marmoreum, cujus typus hîc ſubjectus eſt in pariete templi Itzohoenſis, ſibi parari & illud reliquis majorum Epitaphijs adjungi viuens fecit, in quo tum ipſe tum ejus vxor, filij filiæq; omnes ſacroſanctam Trinitatem venerabundi intuentes, ad viuum expreſsi ſunt, cum inſcriptione tali:

DEO TRINO ET VNI SACRVM.

HEnricus Ranzouius, Iohannis filius, Regiæ Majeſtatis Daniæ in Ducatibus locum tenens, Dominus in Bredenbergk, Drakenburgk, Rintelem, VVellingsbuttel, Hatſtedt, Tuſchenbeck, Ranzouisholm, VVandesbeck, Bucken, Melbeck, Redingſtorp, Ouendorp, Nutſchou, Nuchel, Gronou, Stelnou, Erffradt & Rantzou, hoc monumentum in honorem ſanctæ & indiuiduæ Trinitatis, ac memoriam majorum ſuorum, juxtâ Altare S. Trinitatis ſepultorum, propter loci commoditatem hîc poni curauit, Anno 78.

Morus de Morte.

Nos ſemper mortem procul, & procul eſſe putamus,
At medijs latet hæc abdita viſceribus.
Paulatim morimur, momento extinguimur vno,
Lampas vt hîc oleo deficiente perit.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

ESAIAS *XXVI.*
TERRA MANES EIICIET.

PRECES H. R. PRO fœlici ex hac vita exitu.

ALme pater, vitæ qui das primordia noſtræ
Quiq; ſacro nobis numine ſemper ades
Fac etiam vitæ fœlix ſit vt exitus hujus,
Vltima nec mortis ſit grauis hora mihi.
Patria, fama, domus, ſpes, Rex, fortuna valete,
Sat mihi, ſat vixi, Cimbria clara, tibi.
Diſſolui cupio vitæ pertæſus, & eſſe
Cum Chriſto: Chriſto dulce vocante mori.

Eiuſdem.

Sat mihi, ſat laudi, charis vixi ſat amicis,
Mors mihi ſperati muneris inſtar erit.
Ergò fama vale, ſpes & fortuna valete
Tu quoq; Rex clemens, Patria ſtemma, vale.

Aliud.

Viuo, poſt moriar: ſic fert diuina voluntas
Hæc quæ vult, eadem me quoq; velle decet.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Vita mihi melior continget temporis hujus
Vitâ, quam vixi vita operoſa fuit.
Quam ſpero vitam Chriſti mihi ſanguine parta
Hac dabitur læta pace Deoq; frui. (eſt;

Henricus R. parens Caio filio, piè nuper defuncto.

SIccine mi CAI, ô CAI dulciſſime fili,
Soluere nunc cogor iuſta ſuprema tibi.
Siccine mi fili, ô fili chariſſime CAI,
Nunc cogor natum te ſepelire pater.
Te iuuenem ſepelire ſenex, tibi condere buſtum,
Viuus & exſtincto pro thalamo tumulum.
Qui mihi debueras naturæ lege ſuperſtes
Soluere, quæ cineri munia ſoluo tuo.
Cui ſextus iam nunc & ſexageſimus annus
Labitur, & vitæ meta peracta fere eſt.
In terris contra, cum tu, fili optime, nondum
Vitæ compleſti bis tria luſtra tuæ.
O præmaturi cineres, ô funera cruda,
O placidè liceat mî, propereq; mori.

Sat

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Sat patriæ & natis, hoc mundi in carcere vixi,
Diſſolui cupio, cum Deo & eſſe meo.
Attamen haud mea, ſed fiat diuina voluntas,
Cui me trado volens, ſubijcioq́ʒ libens.

FILIVS PATRI.

AH pater exoſis quid cœlum fletibus imples,
Deſine me nimiùm deſine flere pater.
Nemo hominum moritur caſu, neq; naſcitur vllus,
Pendet at à ſolo vitaq́; morsq; Deo.
Quem penes eſt ſolum largiri viuere longum.
Quem penes eſt ſolùm funera mœſta dare.
Cuius, vt ipſe vides, facta eſt immota voluntas.
Cui placuit rigido traderem vt oſſa ſolo.
Ille iterum in vitam me nigrâ ex morte reducet,
Meq; meæ matri, reſtituetq; tibi.
Cum tuba cœleſtis feriet clangoribus orbem,
Hocq; triplex mundi flamma reſoluet opus.
Quare agè chare pater, durum compeſce dolorem,
Teq; tibi ſerua dum finit ipſe Deus.
Nil mihi ſingultus, lacrymæ nil proficit imber,
Cum factum infectum, reddere nemo queat.
Sufficiunt tumuli, &, quam præſtas, patria ſtorge,
Abs te nil aliud, mi pater, oro, vale.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Epitaphium eiuſdem.

Vincor materiâ, & citò tu vis ire viator,
Expediam verbis, ne mora longa, tribus.
Hac iacet illuſtri Caius Ranzouius vrnâ,
Filius Henrici, cætera noſcis, abi.

Petrus Lindebergius.

Euripides.

Io mors, quietis portus & ſalus, veni,
Veni mederis ſola quæ noſtris malis.

Ex 1. & 2. capite Iobi.

QVas olim donarat opes has abſtulit igne
Omnia pro libitu dans adimenſq; Deus.
Si bona de Domini manibus ſuſcepimus: æquum eſt
Forti animo immiſſum ſuſtinuiſſe malum.
Ingreſſus terram nudus de ventre parentis,
Nudus in effoſſum rurſus inibo ſolum.
Rurſum expectabunt Dominum poſita oſſa ſepulcro:
Idem ego, non alij: carne videbo Deum.
Sit nomen Domini benedictum: Nam dat & aufert,
Reddit, & occidit, viuificatq; Deus.

Aliud de fragilitate vitæ.

VIta pijs mors eſt, mors vita, hic viuere iuſtus
Neſcit, ſed credit viuere cum moritur.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

Illa abijt primum, mox tuq́; omneſq́; ſequemur,
Ire omnes vnam cogimur in patriam.
Illa abijt, moneat ſemper nos eſſe paratos.
Ne nos incautos opprimat ille dies.

ALIVD.

PErpetuò nemo viuit, rapit omnia lethum,
Fluxa obeunt, pereunt lubrica, cuncta cadunt.
Fama leuis, leuior fortuna, leuiſsima mens eſt,
Hæc longè exſuperat ſed leuia ipſus homo.
Fama breuis, breuior fortuna, breuiſsima mens eſt,
Hæc multò excellit ſed breuia vnus homo.
Mobilis eſt ventus, veloxq́; volubilis annus,
Gloria noſtra breuis, funda voluta leuis.
Mobilior ſed homo eſt, hominis velocior ætas,
Et leuior, breuior, vita neciſq́; dies.
Marceſcunt ſubitò violæ, citò lilia languent,
Somnus abit, pereunt vitra, volatq́; ſonus.
Sed citius flacceſcit homo, citiuſq́; fatiſcit,
Quam violæ, ſomnus, lilia, vitra ſonus.

Petrus Lindebergius R.

Aliud eiuſdem autoris.

OMnia mors aufert diadema ligonibus æquans,
Omnia Parcarum tollit auara manus.
Nil aliud mortalis homo eſt, quam labilis aura,
Puluis, imago, vitrum, flos, cinis, vmbra, ſonus.
Nil aliud fragile hoc corpus, quam putre cadauer,
Et dira illuuies, congerieſue luti.

Nil aliud vita hæc quàm ſemita plena malorum,
    Cumq; dolore labor, cumq́; labore dolor.
At mors æterna eſt requies, via certa ſalutis
    Et torrens vitæ principiumq́; nouæ.
Felix qui Domino, cum poſsit viuere viuit,
    Et Domino moritur, cum venit hora mori.

Pet. Lind.

ALIVD.

NAtus humo nutritur homo, per humumq́; mouetur,
    Inq; reuerſus humum, carne reſurget humo.
Sortis enim humanæ eſt non ſemper viuere: ſed ſic
    Viuere, ne mors ſit pœna futura, Dei eſt.

ALIVD.

MOrs nihil à nobis niſi morbum & crimina tollit,
    Surgit homo, morbum & crimina linquit humo.

Caius Henrici V. R. filius	natus eſt Segebergæ	anno	1562	9. Auguſti hora 6. Min. 12. poſt meridiem.
	obijt Bredenbergæ		1591	20. April. hora 7. veſpertina.

Vixit igitur annos 28. menſes octo, dieſq́; vndecim, cum iam ſuperaſſet fatalem multis, ſuum climactericum.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]

INDEX.

Epiſtola conſolatoria Doct. Dauidis Chytræi. fol. 1
Epiſtola Reſponſoria Henrici Ranzouij. 5
Inſcriptio Sacelli Itzehoenſis ab Henrico Ranzouio conditi. 14
Inſcriptio Sarcophagi eiuſdem H. R. 15
Inſcriptio Marmorei monumenti in templo D. Laurentij, Itzehoæ ab H. R. erecti. 18
Typus eiuſdem. 19
Preces H. R. pro felici ex hac vitâ exitu cum nonnullis alijs de fragilitate vitæ epigrammatibus. 20

LIPSIAE,
Zacharias Bervvald excudebat.
ANNO
M. D. XCI.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 382 [45,-197 4°]